

МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Четвер, 13 березня 1986 року

№ 31 (3694).

Ціна 2 коп.

Під час вручення нагороди.

Фото В. ГРИБА.

ЗА БІЛЬШУ ВІДДАЧУ НИВИ

В Кіровограді відбулася обласна нарада, на якій обговорені завдання працівників агропромислового комплексу по підвищенню ефективності використання землі, збільшенню валового збору продуктів рослинництва і забезпеченню безумовного виконання планів продажу їх державі у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України. На нараді були перші секретарі міськомів і райкомів партії, голови міськрайвиконкомів, голови рад районних агропромислових об'єднань, керівники обласних організацій і підприємств, голови колгоспів і директори радгоспів, секретарі первинних парторганізацій, спеціалісти і передовики господарств.

У роботі наради взяв участь і виступив член ЦК Компартії України, міністр — перший заступник голови Державного агропромислового комітету Української РСР В. П. СИТНИК. Він оголосив, що за умовами республіканського соціалістичного змагання за збільшення виробництва і заготівель кормів для тваринництва в 1985 році Кіровоградській області присуджено друге місце і залишено перехідний Червоний прапор.

Почесну нагороду — перехідний Червоний прапор ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР прийняли перший секретар обкому партії М. Г. Самілін.

голова облявиконкому В. І. Желіба, бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району, дівчі Герої Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, голова облпрофради В. П. Івлєв, голова колгоспу імені Леніна Знамянського району, Герой Соціалістичної Праці В. М. Гуртовий, керуюча відділком колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району Л. А. Полішук, перший заступник голови облявиконкому — голова обласного агропромислового комітету М. П. Громовий, перший секретар обкому комсомолу І. О. Шевченко.

З доповіддю у питанні порядку денного виступив М. П. ГРОМОВИЙ.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Ульяновського райкому партії В. Г. БЛІДАР, перший секретар Бобринецького райкому партії О. Г. ТАРАСЕНКО, ланковий механізованої ланки колгоспу імені Леніна Устинівського району А. П. ГОРБЕНКО, голова Онуфрївського райвиконкому Ю. М. АБРАМОВИЧ, керуюча відділком колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району Л. А. ПОЛІШУК, бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Герой Соціалістичної Праці В. І. МОТОРНИЙ, голова колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району М. З. ХОМУТЕНКО, завідувачий відділом рослинництва науково-виробничого об'єднання «Еліта» А. Г. ГОРОБЕЦЬ, головний агроном радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району В. М. СЕМЕНТОВСЬКИЙ.

На нараді виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. САМІЛІН.

МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ П'ЯТИРІЧКИ

БАТЬКІВСЬКОЮ БОРОЗНОЮ

Всю сільськогосподарську техніку і причіпний інвентар першими в колгоспі імені Суворова Луцького району поставили на лінійку готовності члени комсомольсько-молодіжного колективу, який очолює делегат XXVII з'їзду КПРС Петро Шпак. Ця наймолодша за часом створення, механізована ланка вже в першому році дванадцяти п'ятиріччя націлилась на досягнення рекордних у господарстві рубежів: зібрати з кожного гектара не менш, як по 45 центнерів зернових, 450 — цинурових буряків і 250 центнерів картоплі.

Перший екзамєн на зрілість виявився для Петра Шпака складним. Налогодити машину, яка давно відслужила свій строк, і для досвідченого механізатора справа не проста, а тут новачок. Зранку до ночі возився з мотором, зокрім втратив надію. І тоді згадав незвичайний червоний трактор, знаменитий «Універсал», поставлений на п'єдестал у селішні Коляки, майже поруч з профтехучилищем, де він вчився. Скільки разів із завмиранням серця стояв Петро біля цього символу колективізації, яка значувала нове життя, що прийшло на Полісся. І вже сам спогад про трактор на п'єдесталі піби його в сили.

Коли незабаром настав час пробного виїзду в поле, Шпак разом з усіма виявив і свого старельського

«сталевого коня», чимало здивувавши цим досвідчених трактористів. А в поїзду він з однією лише сівалкою за п'ять днів засіяв 150 гектарів ріллі. Майстерність і відмінне знання техніки дали йому змогу стати механізатором широкого профілю. Під час життя П. Шпак незмінно за штурвалом комбайна. Неодноразовий призер соціалістичного змагання серед молодих комбайнерів району, він і тут відзначався своєю дбайливістю і господарністю. Раніше бувало: в гонитві за рекордами дехто робив ставку тільки на швидкість. На втрати врожаю уваги не звертали. Петро бачив, як «захлипається» в таких випадках барабан, не встигаючи вимолочувати зерно, як значна його частина йде в соломку і полову.

— Так діло не піде! — рішуче виступив Шпак проти таких зухачів. І ділом довів, що в місцевих умовах найефективнішою на жито є перша зп'ячена передача.

Якось побачив: за машиною одного механізатора «стече» золотавий струмочок. Тут же наздогнав недбалого працівника, зупинив. Виявилось, протерся в селваторі комбайна нижній щиток. Шпак зажадав усунути дефект.

— Тобі що, більше за всіх треба? — скіпів механізатор.

— Треба! Не тільки мені, всім нам треба показувати комуністичну старанність до народного добра.

Своєрідним рекордом у колгоспі і районі став П. Шпак і на збиранні цукрових буряків. Раніше вважалося, що тільки кормом самого бурякозбирального комбайна можна добитися фізичного холодного агрегату в міжрядді. Шпак довів, що ніяке вермо не допоможе, якщо механізатор не стежить за станом машини.

За надійність, сумління

в роботі цінують колгоспники молодого комуніста. І у важкий зимовий час послають його на ферму очолювати тимчасову партгрупу підвожчиків кормів.

Хазяйське ставлення до техніки і землі властиве й тим, хто працює поруч з Петром — механізаторам Петру Мисюку, Олегу Тихошук, Івану Мисенку. Приклад для них — їхній ланковий, причетний до всього, що робиться, чим живе колгосп. Тепер, наприклад, вирішили перевести частину техніки у другу бригаду. Значить, треба будувати для неї парніси, гаражі. Не виключено, говорить Петро, що й самим доведеться на будові підсобити. А як члена парткому його турбують питання, зв'язані з благоустроєм сіл колгоспу.

Справ — надмір. Та все ж П. Шпак раз у раз вибирає час, щоб заскочити в своє колишнє ПТУ, що в Коляках. Спіниться біля «Універсала». Постойть у роздумах. І дається йому, що за ним легендарним червоним трактором, його першою борозною він віряє свій шлях з дорогою, заповіданою батьками дідами.

З. ЖИЖАРА,
кор. РАТАУ.

Для майбутнього врожаю

Комсомольсько-молодіжний колектив Помічниського відділення сільгосптехніки районного ремонтного підприємства агропрому. Одинадцять молодих хлопців працюють на транспортуванні добрив, паливно-мастильних матеріалів для сільськогосподарської техніки. А у вільний від роботи час лагодять, перевіряють машини так, щоб під час роботи вони не підводили. Приклад високоєфективного використання техніки показують групкомсорг Юрій Повічан, Сергій Очкус, Сергій Скринник. Змінні норми хлопці перевиконують на 20—35 процентів. Не відстають від товаришів Іван Сакара, Микола Довбня, які перевозять паливо, будівельні матеріали. Завдяки загальним зусиллям молодими відтранспортовано на колгоспні поля близько 5 тисяч тонн органіки, що значно більше завдання.

В. ПЛІЧКО,
працівник редакції районної газети «Сільське життя».

Не збавляючи

темпів

Наставницею в молодій доярці Валентини Сметани делегат XXVII з'їзду КПРС Олена Карпіана Дов-

З'їзду КПРС — В ЖИТТЯ!

гопола. І поки досвідчена доярка брала участь в роботі з'їзду, Валя старалася не підвести наставницю: під час її відсутності щодоби одержувала по 15 кілограмів молока від корови.

І ось повернулася додому О. К. Довгопола. Активно включилася у роботу. Середньодобовий надій делегата нині становить 14 кілограмів молока від корови. Не відстає від неї і Валя Сметана. Досвідчена наставниця задоволена дівчиною.

Розповіді О. К. Довгопола про форум комуністів країни, ті величкі завдання, які поставила партія перед радянським народом, надихають на високі трудові звершення трудівниці молочнотварної ферми № 4. На два кілограми молока більше від корови порівняно з цим же періодом минулого року надають у ці дні доярки. А середньодобовий надій по фермі становить нині 10 кілограмів молока від корови.

Наш кор.
Колгосп імені Урицького, Компаніаський район.

Одинадцять п'ятирічку молодий робітник Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування Володимир ВАРЧЕНКО завершив ще у вересні. Таку ж високу продуктивність праці показує він з початку 1986 року. Особливо сумлінно працював Володимир у дні роботи XXVII з'їзду КПРС, показує зразки результативної праці й сьогодні. На 112—115 процентів виконує змінні завдання газорізальник, спеціаліст четвертого розряду.

Крім основної спеціальності В. Варченко володіє сумлінною — слюсаря. Право випускати продукцію з особистим клеймом передовий робітник підтверджує щодня. Фото М. ПАЛЬЧИНА.

